COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 22.12.2021
COM(2021) 570 final

2021/0430 (CNS)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

de modificare a Deciziei (UE, Euratom) 2020/2053 privind sistemul de resurse proprii al Uniunii Europene

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Pandemia de COVID-19 a provocat cea mai gravă recesiune economică cu care s-a confruntat UE în ultimele decenii[1], aceasta declanșând un răspuns politic rapid și ferm atât la nivel național, cât și la nivel european. Pentru a sprijini activitatea economică și a atenua impactul social, toate statele membre ale UE au adoptat, pe lângă „stabilizatorii lor automați”, măsuri discreționare excepționale.

De asemenea, UE a luat măsuri fără precedent pentru a face față crizei. Cu un buget total de 1,8 mii de miliarde EUR (la prețurile din 2018), cadrul financiar multianual al UE, coroborat cu Instrumentul de redresare al Uniunii Europene (NextGenerationEU), este cel mai mare pachet de măsuri de stimulare finanțat vreodată din bugetul UE. Instrumentul NextGenerationEU, care a fost aprobat oficial de Consiliu, cu sprijinul Parlamentului European, la 14 decembrie 2020[2], va pune la dispoziție suma de 750 de miliarde EUR (la prețurile din 2018), împrumutată pe piețele de capital, pentru a finanța acțiuni specifice de redresare și reziliență, într-o perioadă limitată de timp, cu scopul de a stimula creșterea economică și de a investi în reziliență și într-un viitor mai verde și digital.

Pentru a acoperi rambursarea costurilor de finanțare ale împrumuturilor aferente instrumentului NextGenerationEU, care vor fi repartizate pe o perioadă de trei decenii, sunt necesare venituri suficiente. Rambursarea principalului poate începe înainte de sfârșitul cadrului financiar multianual 2021-2027, în cazul în care cuantumurile neutilizate pentru plata dobânzilor nu depășesc cuantumurile planificate și în cazul în care se introduc noi resurse proprii,[3] și trebuie să se încheie la sfârșitul anului 2058[4].

În cadrul Acordului interinstituțional din 16 decembrie 2020[5], Parlamentul European, Consiliul și Comisia au stabilit că cheltuielile din bugetul Uniunii legate de rambursarea împrumuturilor aferente Instrumentului de redresare al Uniunii Europene nu ar trebui să conducă la o reducere nejustificată a cheltuielilor programelor sau a instrumentelor de

---

1 Conform datelor furnizate de Eurostat, produsul intern brut al UE a scăzut cu aproximativ 5,9 % în 2020.

2 Regulamentul (UE) 2020/2094 al Consiliului din 14 decembrie 2020 de instituire a unui instrument de redresare al Uniunii Europene pentru a sprijini redresarea în urma crizei provocate de COVID-19 (JO L 433I, 22.12.2020, p. 23.)

3 La punctul 150 din concluziile Consiliului European din iulie 2020 se prevede, de asemenea, că „veniturile provenite din noile resurse proprii introduse după 2021 vor fi utilizate pentru rambursarea anticipată a împrumuturilor aferente Next Generation EU”.

4 În conformitate cu articolul 5 alineatul (2) din Decizia (UE, Euratom) 2020/2053 a Consiliului din 14 decembrie 2020 privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene („Decizia privind resursele proprii”), rambursarea granturilor nerambursabile nu poate depăși 29,25 miliarde EUR pe an (la prețurile din 2018).

5 Acordul interinstituțional dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii și Comisia Europeană privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară, precum și privind noile resurse proprii, inclusiv o foaie de parcurs în vederea introducerii de noi resurse proprii, JO L 433I, 22.12.2020, p. 28.

investiții în temeiul cadrului financiar multianual. Potrivit acordului interinstituțional menționat, este, de asemenea, de dorit să se atenueze creșterile resursei proprii bazate pe VNB pentru statele membre. Cele trei instituții au convenit, prin urmare, că „vor acționa în vederea introducerii unor resurse proprii noi suficiente pentru a acoperi cuantumul corespunzător cheltuielilor preconizate legate de rambursare.”[6] Comisia s-a angajat să propună noi resurse proprii în 2021, urmând ca acestea să fie introduse cel târziu la 1 ianuarie 2023[7].

2. CONȚINUTUL PROPUNERII DE MODIFICARE

Comisia propune introducerea de noi resurse proprii, care să confere UE resursele necesare, în special având în vedere noile cheltuieli bugetare pentru rambursarea costurilor de finanțare ale împrumuturilor aferente instrumentului NextGenerationEU și pentru Fondul pentru atenuarea impactului social al acțiunilor climatice[8].

Propunerea modificată precizează că 25 % din majoritatea veniturilor obținute în urma licitării certificatelor de emisii în temeiul sistemului de comercializare a certificatelor de emisii vor reveni bugetului UE. Aceste venituri includ veniturile aferente sistemului actual de comercializare a certificatelor de emisii pentru instalațiile staționare și aviație, pentru care se vor licita certificate suplimentare, precum și veniturile obținute în urma extinderii sistemului la transportul maritim și introducerea unui sistem separat de comercializare a certificatelor de emisii pentru transportul rutier și construcții, în conformitate cu propunerea de modificare a Directivei 2003/87/CE[9].

Certificatele licitate de Banca Europeană de Investiții pentru Fondul pentru inovare și capitalul inițial de dotare al Fondului pentru modernizare sunt excluse. Pentru a respecta principiul neutralității, domeniul de aplicare al resurselor proprii include, de asemenea, certificatele dedicate în principiu licitării de către statele membre și care, în temeiul puterii discreționare exercitate de statele membre, sunt transferate gratuit către sectorul energetic, sunt utilizate pentru asigurarea respectării normelor de către sectoarele care fac obiectul partajării eforturilor sau sunt licitate de Banca Europeană de Investiții pentru Fondul pentru modernizare.

Pentru a aborda posibilul impact social legat de introducerea sistemului de comercializare a certificatelor de emisii pentru transportul rutier și construcții, Comisia a propus instituirea unui Fond pentru atenuarea impactului social al acțiunilor climatice. Fondul va aduce beneficii gospodăriilor vulnerabile, microîntreprinderilor vulnerabile și utilizatorilor de transport vulnerabili. Pe durata sa, fondul va fi finanțat din resursele proprii ale bugetului

---

6 Anexa II, punctul F.

7 Programul de lucru al Comisiei pentru anul 2021, COM (2020) 690 final.

8 Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Fondului pentru atenuarea impactului social al acțiunilor climatice, COM(2021) 568 final.

9 Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2003/87/CE de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii, a Deciziei (UE) 2015/1814 privind înființarea și funcționarea unei rezerve pentru stabilitatea pieței aferentă schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră și a Regulamentului (UE) 2015/757, COM(2021) 551 final.

Uniunii, inclusiv, începând cu 2026, din veniturile provenite din comercializarea certificatelor de emisii pentru transportul rutier și construcții. Pachetul financiar total al fondului pentru perioada 2025-2032 va fi de 72,2 miliarde EUR în prețuri curente, corespunzând, în principiu, unei sume echivalente cu aproximativ 25 % din veniturile care urmează să fie generate în perioada 2026-2032 de noul sistem de comercializare a certificatelor de emisii pentru construcții și transportul rutier.

Se propune crearea unui mecanism temporar de ajustare în spiritul solidarității, menit să atenueze efectele distributive regresive ale resursei proprii bazate pe sistemul de comercializare a certificatelor de emisii, prin introducerea unei contribuții maxime pentru statele membre cu venituri mai scăzute și cu emisii ridicate de dioxid de carbon și a unei contribuții minime pentru statele membre cu venituri mai mari și cu emisii scăzute de dioxid de carbon. Se va evita astfel ca unele state membre să contribuie la bugetul UE în mod disproporționat față de dimensiunea economiei lor, în perioada de tranziție către economii și societăți mai durabile, și se va asigura o contribuție justă din partea tuturor statelor membre.

Prezenta propunere stabilește că o parte din veniturile provenite din vânzarea certificatelor aferente mecanismului de ajustare la frontieră în funcție de carbon vor fi transferate la bugetul UE ca resurse proprii sub forma unei contribuții naționale.

În cele din urmă, prezenta propunere prevede că statele membre vor aduce o contribuție națională la bugetul UE bazată pe partea din profiturile reziduale ale celor mai mari și mai profitabile întreprinderi multinaționale care, în temeiul acordului referitor la Cadrul incluziv al OCDE/G20 privind erodarea bazei de impunere și transferul profiturilor (BEPS)[10] (având ca obiect o reformă a cadrului fiscal internațional), este realocată statelor membre în cazul în care acestea sunt jurisdicții ale pieței finale în cadrul căreia sunt utilizate sau consumate bunurile sau serviciile. Deși activitățile legate de elaborarea unei convenții multilaterale la nivel internațional sunt încă în desfășurare, Comisia a anunțat că în 2022 va prezenta o propunere de directivă a Consiliului care să asigure o punere în aplicare coerentă a Convenției multilaterale privind o realocare parțială a drepturilor de impozitare.

3. CADRUL JURIDIC

3.1. Decizia privind resursele proprii

În temeiul articolului 311 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Consiliul, după consultarea Parlamentului European, poate „stabili categorii de resurse noi sau [...] poate abroga o categorie existentă”. Această dispoziție permite în mod explicit modificarea Deciziei privind resursele proprii pentru a adăuga noi resurse proprii, astfel cum s-a convenit în Acordul interinstituțional.

În conformitate cu procedura legislativă specială prevăzută la articolul 311 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Consiliul, după consultarea Parlamentului

[10] Declarația privind o soluție bazată pe doi piloni pentru a răspunde provocărilor fiscale generate de digitalizarea economiei, Proiectul OCDE/G20 privind erodarea bazei de impunere și transferul profiturilor, 8 octombrie 2021.

European, adoptă în unanimitate decizia revizuită. Decizia va intra în vigoare după ce va fi aprobată de statele membre în conformitate cu cerințele lor constituționale.

3.2. Legislația de punere în aplicare

În paralel, Consiliul trebuie să modifice măsurile de punere în aplicare referitoare la sistemul de resurse proprii pentru a se asigura că acestea rămân adecvate scopului. În plus, pentru toate noile resurse proprii, sunt necesare noi dispoziții privind punerea la dispoziție a acestora. Comisia va prezenta propunerile necesare în prima jumătate a anului 2022.

2021/0430 (CNS)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

de modificare a Deciziei (UE, Euratom) 2020/2053 privind sistemul de resurse proprii al Uniunii Europene

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 311 al treilea paragraf,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 106a,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

(1) Instrumentul NextGenerationEU, instituit prin Regulamentul (UE) 2020/2094 al Consiliului[11], va pune la dispoziție 750 de miliarde EUR la prețurile din 2018; această sumă va fi mobilizată pe piețele financiare în cadrul unui instrument temporar de redresare, în scopul de a asigura o redresare durabilă și rezilientă în întreaga Uniune, de a facilita punerea în aplicare a sprijinului economic în situația excepțională cauzată de pandemia de COVID-19 și de a promova dubla tranziție verde și digitală.

(2) Rambursarea principalului acestor fonduri, care urmează să fie utilizat pentru cheltuieli în cadrul Instrumentului de redresare al Uniunii Europene, și a dobânzilor aferente va trebui să fie finanțată de la bugetul general al Uniunii, inclusiv prin încasări suficiente din noile resurse proprii introduse după 2021. În cadrul Acordului interinstituțional din 16 decembrie 2020[12], Parlamentul European, Consiliul și Comisia au recunoscut importanța contextului Instrumentului de redresare al Uniunii Europene și au stabilit că „cheltuielile din bugetul Uniunii legate de rambursarea Instrumentului de redresare al Uniunii Europene nu ar trebui să conducă la o reducere nejustificată a cheltuielilor programelor sau a instrumentelor de investiții prevăzute în CFM”. În acordul interinstituțional s-a afirmat, printre altele: „De asemenea, este de dorit să se atenueze creșterile resursei proprii bazate pe VNB pentru statele membre”.

[11] Regulamentul (UE) 2020/2094 al Consiliului din 14 decembrie 2020 de instituire a unui instrument de redresare al Uniunii Europene pentru a sprijini redresarea în urma crizei provocate de COVID-19 (JO L 433I, 22.12.2020, p. 23).

[12] Acordul interinstituțional din 16 decembrie 2020 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară, precum și privind noile resurse proprii, inclusiv o foaie de parcurs în vederea introducerii de noi resurse proprii (JO L 433I, 22.12.2020, p. 28).

(3) Sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii, instituit prin Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului[13], este un element central al politicii climatice a Uniunii. Având în vedere legătura strânsă dintre comercializarea certificatelor de emisii și obiectivele politicii Uniunii privind schimbările climatice, este oportun să se aloce o parte din veniturile în cauză bugetului Uniunii.

(4) Resursa proprie bazată pe sistemul de comercializare a certificatelor de emisii include o parte din veniturile obținute din licitarea certificatelor în toate sectoarele care intră sub incidența Directivei 2003/87/CE. În temeiul Directivei 2003/87/CE și al Regulamentului (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului[14], statele membre pot decide să nu liciteze o parte din cantitatea totală de certificate specificată în temeiul Directivei 2003/87/CE sau să dispună transferarea acestei părți către Fondul pentru modernizare instituit prin directiva respectivă și licitarea certificatelor aferente în beneficiul fondului. Certificatele respective ar trebui utilizate, de asemenea, pentru a se calcula cuantumul resurselor proprii bazate pe sistemul de comercializare a certificatelor de emisii. Este oportun să se excludă certificatele pentru dotarea inițială a Fondului pentru modernizare, precum și certificatele pentru Fondul pentru inovare.

(5) Pentru a se evita un impact excesiv de regresiv asupra contribuțiilor provenite din comercializarea certificatelor de emisii, ar trebui stabilită o contribuție maximă pentru statele membre eligibile. Pentru perioada 2023-2027, statele membre sunt eligibile dacă venitul național brut pe cap de locuitor, măsurat în funcție de standardul puterii de cumpărare și calculat pe baza cifrelor Uniunii pentru 2020, este sub 90 % din media UE. Pentru perioada 2028-2030, ar trebui utilizat venitul național brut pe cap de locuitor aferent anului 2025. Contribuția maximă ar trebui stabilită prin compararea ponderii statelor membre în cuantumul total al resursei proprii bazate pe sistemul de comercializare a certificatelor de emisii cu ponderea statelor membre respective în venitul național brut al Uniunii. Ar trebui stabilită o contribuție minimă pentru toate statele membre a căror pondere în cuantumul total al resursei proprii bazate pe ETS este mai mică de 75 % din ponderea lor în venitul național brut al Uniunii.

(6) Regulamentul (UE) [XXX] al Parlamentului European și al Consiliului[15] instituie un mecanism de ajustare la frontieră în funcție de carbon menit să completeze sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii și să asigure eficacitatea politicii climatice a Uniunii. Având în vedere legătura strânsă dintre mecanismul de ajustare la frontieră în funcție de carbon și politica Uniunii privind schimbările climatice, o parte din veniturile obținute din vânzarea certificatelor ar trebui transferată la bugetul Uniunii cu titlul de resursă proprie.

(7) În octombrie 2021, Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică și Cadrul inclusiv al G20 privind erodarea bazei de impunere și transferul profiturilor au ajuns la un acord cu privire la alocarea către jurisdicțiile de piață care participă la cadrul

---

13 Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

14 Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind reducerea anuală obligatorie a emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre în perioada 2021-2030 în vederea unei contribuții la acțiunile climatice de respectare a angajamentelor asumate în temeiul Acordului de la Paris și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 (JO L 156, 19.6.2018, p. 26).

15 Regulamentul (UE) [XXX] al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui mecanism de ajustare la frontieră în funcție de carbon (JO L [...], [...], p. [...]).

respectiv a 25 % din profiturile reziduale ale marilor întreprinderi multinaționale care depășesc pragul de rentabilitate de 10 % („Acordul privind pilonul 1 al Cadrului incluziv al OCDE/G20”). Resursa proprie ar trebui să constea în aplicarea unei cote de apel uniforme la partea din profiturile reziduale ale întreprinderilor multinaționale realocate statelor membre [în temeiul Directivei referitoare la punerea în aplicare a acordului global privind realocarea drepturilor de impozitare.]

(8) Dispozițiile privind contribuția provenită din licitarea certificatelor în cadrul sistemului actual de comercializare a certificatelor de emisii ar trebui să se aplice de la 1 ianuarie 2023. De îndată ce modificarea Directivei 2003/87/CE va fi adoptată, dispozițiile privind contribuția provenită din licitarea certificatelor în cadrul sistemului revizuit de comercializare a certificatelor de emisii ar trebui să se aplice începând cu prima zi următoare ultimei zile a perioadei de transpunere a modificării respective. Dispozițiile privind contribuția mecanismului de ajustare la frontieră în funcție de carbon ar trebui să se aplice de la data aplicării regulamentului. [Dispozițiile referitoare la Acordul privind pilonul 1 al Cadrului incluziv al OCDE/G20 se aplică din momentul intrării în vigoare a Directivei referitoare la acordul global privind realocarea drepturilor de impozitare, precum și a Convenției multilaterale.]

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Modificări aduse Deciziei (UE, Euratom) 2020/2053

Decizia (UE, Euratom) 2020/2053 se modifică după cum urmează:

(1) Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) se adaugă următoarea literă (e):

„(e) aplicarea unei cote uniforme de 25 % la:

(1) veniturile obținute în urma licitării certificatelor de către statele membre în temeiul articolelor 3d, 10 și 30d din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului[1];

(2) cuantumul calculat prin înmulțirea cantității anuale de certificate pentru care statul membru în cauză aplică unul dintre următoarele elemente:

(a) optarea pentru alocări tranzitorii cu titlu gratuit menționată la articolul 10c din Directiva 2003/87/CE;

(b) posibilitatea anulării limitate menționată la articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului[2];

[1] Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

[2] Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind reducerea anuală obligatorie a emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre în perioada 2021-2030 în vederea unei contribuții la acțiunile climatice de respectare a angajamentelor asumate în

(c) utilizarea certificatelor menționate la articolul 10d alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE în scopul licitării pentru Fondul pentru modernizare menționat la articolul 10d alineatul (3) din directiva respectivă;

cu prețul mediu ponderat al certificatelor de emisii licitate pe platforma comună de licitație în anul în care aceste certificate ar fi făcut obiectul licitației.”;

(b) la alineatul (1) se adaugă următoarea literă (f):

„(f) aplicarea unei cote de apel uniforme egală cu 75 % din veniturile provenite din vânzarea certificatelor aferente mecanismului de ajustare la frontieră în funcție de carbon instituit prin Regulamentul (UE) [XXX] al Parlamentului European și al Consiliului[3].”;

(c) la alineatul (1) se adaugă următoarea literă (g):

„(g) aplicarea unei cote de apel uniforme de 15 % părții din profitul rezidual al întreprinderilor multinaționale care a fost realocată statelor membre în temeiul [Directivei referitoare la punerea în aplicare a acordului global privind realocarea drepturilor de impozitare[4].]”;

(d) se introduce următorul alineat (2a):

„2a. Prin derogare de la alineatul (1) litera (e), până la exercițiul financiar 2030 se aplică următoarele dispoziții:

(a) în cazul în care ponderea unui stat membru în cuantumul total al veniturilor care rezultă din aplicarea alineatului (1) litera (e) este mai mică de 75 % din ponderea sa în venitul național brut al Uniunii, statul membru respectiv pune la dispoziție un cuantum egal cu 75 % din respectiva pondere în venitul național brut, înmulțit cu cuantumul total al veniturilor care rezultă din aplicarea alineatului (1) litera (e);

(b) ponderea unui stat membru în cuantumul total al veniturilor care rezultă din aplicarea alineatului (1) litera (e) nu depășește 150 % din ponderea statului membru respectiv în venitul național brut al Uniunii pentru statele membre al căror venit național brut pe cap de locuitor este mai mic de 90 % din media Uniunii, măsurat în funcție de standardul puterii de cumpărare și calculat pe baza cifrelor aferente anului 2020, pentru perioada 2023-2027, și pe baza cifrelor aferente anului 2025, pentru perioada 2028-2030.

Venitul național brut menționat la literele (a) și (b) înseamnă venitul național brut la prețurile pieței, astfel cum este menționat la articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/516 al Parlamentului European și al Consiliului[5].”

---

temeiul Acordului de la Paris și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 (JO L 156, 19.6.2018, p. 26).

3 Regulamentul (UE) [XXX] al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a mecanismului de ajustare la frontieră în funcție de carbon.

4 [Directiva (UE) XXX de punere în aplicare a Acordului privind pilonul 1 al Cadrului incluziv al OCDE/G20].

5 Regulamentul (UE) 2019/516 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 privind armonizarea venitului național brut la prețurile pieței și de abrogare a Directivei 89/130/CEE, Euratom

Articolul 2

Intrarea în vigoare și aplicarea

Secretarul general al Consiliului notifică prezenta decizie statelor membre.

Statele membre notifică fără întârziere Secretariatului General al Consiliului finalizarea procedurilor pentru aprobarea prezentei decizii în conformitate cu normele lor constituționale.

Prezenta decizie intră în vigoare în prima zi a primei luni care urmează primirii ultimei notificări menționate la al doilea paragraf.

Articolul 1 alineatul (1) litera (a) se aplică de la 1 ianuarie 2023 pentru veniturile prevăzute la articolele 3d și 10 din Directiva 2003/87/CE și din prima zi următoare ultimei zile a perioadei de transpunere a Directivei (UE) [XXX] a Parlamentului European și a Consiliului[6] de modificare a Directivei 2003/87/CE în ceea ce privește veniturile prevăzute la articolul 30d din Directiva 2003/87/CE.

Articolul 1 alineatul (1) litera (b) se aplică de la data aplicării Regulamentului (UE) [XXX] de instituire a mecanismului de ajustare la frontieră în funcție de carbon.

Articolul 1 alineatul (1) litera (c) se aplică începând cu

data aplicării [Directivei privind punerea în aplicare a acordului global privind realocarea drepturilor de impozitare] sau

începând cu data la care Convenția multilaterală intră în vigoare și produce efecte, dacă această dată este ulterioară celei dintâi.

Articolul 3

Destinatari

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu,
Președintele

a Consiliului și a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1287/2003 al Consiliului (Regulamentul VNB) (JO L 91, 29.3.2019, p. 19).

[6] Directiva (UE) XXX/XXXX a Parlamentului European și a Consiliului din zz/ll/aa